

Η γερμανική προέλαση κατά την υπαγόρευση της ΕΕ ενάντια στην Ελλάδα ταρακουνά τώρα και την διατλαντική σχέση. Επίσημα το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (ΔΝΤ) που εδρεύει στην Ουάσιγκτον ζητά ένα εκτεταμένο κούρεμα χρέους προς όφελος της Αθήνας ή μια εκτεταμένη αλλαγή των απαιτήσεων των πιστωτών. Η επίθεση στοχεύει τη γερμανική κυβέρνηση.

Η Ομοσπονδιακή Καγκελαρία απέρριψε και πάλι την περασμένη Τρίτη μια ελάφρυνση του ελληνικού χρέους μέσω «κουρέματος». Για να ενισχύσει την διατλαντική πίεση ο υπουργός Οικονομικών Τζέικομπ Λιου ανακοινώνει μια συνάντηση στο Βερολίνο, όπου σήμερα (Πέμπτη) θα μιλήσει με τον ομόλογό του Βόλφγκανγκ Σόιμπλε. Ο Σόιμπλε εξέπληξε τον Λιου σε ένα αντιμαχόμενο τηλεφώνημα στις 8 Ιουλίου, με προσβλητικές εκφράσεις, τις οποίες αργότερα χαρακτήρισε ως «αστεία». Η συζήτηση που κανονίστηκε από τον Λιου θα λάβει χώρα 24 ώρες πριν από την αυριανή έκτακτη συνεδρίαση της Μπούντεσταγκ [γερμανικό κοινοβούλιο] και παριστάνει μια ανοιχτή προειδοποίηση προς την γερμανική κυβέρνηση και τα κόμματα που την υποστηρίζουν. Στη συνέχεια ο Λιου θα συναντηθεί με τον γάλλο υπουργό Οικονομικών, ο οποίος είναι συνυπεύθυνος για την επιβολή της ΕΕ που υπαγορεύτηκε από το Βερολίνο. Λόγω του ότι η Γαλλία ακολούθησε τη γερμανική πολιτική για την Ευρώπη, η κυβέρνηση των ΗΠΑ ανησύχησε. Ως συνέπεια της Συμφωνίας των Βρυξελλών της περασμένης Κυριακής η γερμανική Ομοσπονδιακή Τράπεζα [Bundesbank] προετοιμάζεται για έναν «έλεγχο» του ελληνικού χρηματοπιστωτικού τομέα. Αν πρέπει οι ελληνικές τράπεζες να «εκκαθαριστούν», τότε από τις 22 Ιουλίου οι έλληνες τραπεζικοί επενδυτές πρέπει να είναι υπέγγυοι, αναφέρεται σε μια πρόσφατη ανακοίνωση της Bundesbank. Η ανακοίνωση απειλεί με μέτρα απαλλοτρίωσης. Η Ουάσιγκτον διαφωνεί με τη ριζοσπαστικοποιημένη γερμανική οικονομική πολιτική.

[Αναλυτικότερα]

[Κλωνισμός της διατλαντικής σχέσης]

Στην τοποθέτηση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου που έγινε χθες (Τετάρτη), ζητούνται αποφασιστικά ελαφρύνσεις για την Ελλάδα. Οι οικονομικές υποχρεώσεις που επιβαρύνουν την Ελλάδα με τη σημερινή μορφή [όπως τονίζεται] είναι «αδύνατο να διατηρηθούν»^[1]. Απαιτείται μια πίστωση για πάνω από 30 χρόνια, ως εναλλακτική λύση η επιδότηση του ελληνικού προϋπολογισμού από τα ταμεία της ΕΕ ή ένα «βαθύ κούρεμα χρεών»^[2]. Όλες οι απαιτήσεις έρχονται σε αντίθεση με την υπαγόρευση της ΕΕ στις Βρυξέλλες και ιδιαίτερα με τη συγκεκριμένη στάση της Γερμανίας, η οποία κατηγορείται στη διεθνή κοινή γνώμη για έναν πρωτοφανή εκβιασμό σε βάρος του ελληνικού πληθυσμού^[3]. Κατά την αναλυτική τοποθέτηση του ΔΝΤ πρόκειται για μια «επίθεση», η οποία κάνει δημοσίως για πρώτη φορά [γνωστές] τις υπάρχουσες αντιφάσεις με το Βερολίνο, αναφέρει το BBC (Λονδίνο)^[4].

Γεωπολιτικές συνέπειες

Εδώ και μήνες η κυβέρνηση Ομπάμα πιέζει τη Γερμανία και τα ευρωπαϊκά κράτη που την ακολουθούν να προσφέρουν στην Αθήνα έναν αποδεκτό συμβιβασμό. Μερικές φορές με ή χωρίς τη συνοδεία του ΔΝΤ το

υπουργείο Οικονομικών των ΗΠΑ προειδοποίησε στις αρχές Ιουλίου ότι «μια κατάρρευση της Ελλάδας θα προκαλούσε παγκοσμίως οικονομικές ζημιές ύψους εκατοντάδων δισεκατομμυρίων δολαρίων»[5]. Ο πρόεδρος των ΗΠΑ επανειλημμένα εξέφρασε τηλεφωνικά αυτή την ανησυχία του στη γερμανίδα καγκελάρια, δεν έλαβε όμως συγκεκριμένες υποσχέσεις. Ταυτόχρονα, με την τοποθέτηση του υπουργείου Οικονομικών των ΗΠΑ στις 8 Ιουλίου, η πρόεδρος του ΔΝΤ Κριστίν Λαγκάρντ έκανε έκκληση «εμμέσως στη Γερμανία» να σταματήσει την αντίθεσή της ενάντια στην ελάφρυνση του χρέους. Η Λαγκάρντ δεν πήρε επίσης σαφείς απαντήσεις. Σε μια ομιλία του στην Ουάσιγκτον ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ μετά απ' αυτό έγινε ακόμη πιο σαφής: Αν απαιτούνται από τον έλληνα πρωθυπουργό περαιτέρω επιβαρύνσεις για τον ελληνικό πληθυσμό χωρίς να έχουν ρεαλιστική προοπτική για μια ανεκτή εξόφληση χρεών, θα μπορούσαν να ζημιωθούν οι παγκόσμιες οικονομικές σχέσεις, [αλλά] «νομίζω ότι αυτό θα αποτελούσε επίσης ένα γεωπολιτικό λάθος», ανέφερε ο Λιου και υπαινίχτηκε το ρόλο της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ.

Υπερτροφική

Οι αντιφάσεις μεταξύ Ουάσιγκτον και Βερολίνου οξύνθηκαν και στο προσωπικό επίπεδο όταν ο υπουργός Οικονομικών των ΗΠΑ Τζέικομπ Λιου είχε τηλεφωνική συνομιλία με τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε «προφανώς επειδή τού ήταν λυπηρό να απαντά σε τηλεφωνήματα αξιωματούχων των ΗΠΑ, τα οποία πίεζαν για μια αναδιάρθρωση του ελληνικού χρέους»[6]. Ο Σόιμπλε απάντησε στις παρατηρήσεις του ομολόγου του από τις ΗΠΑ με μια προσφορά ανταλλαγής: Αν οι ΗΠΑ πάρουν την Ελλάδα στη ζώνη του δολαρίου, τότε η Γερμανία θα έκανε το Πουέρτο Ρίκο χώρα του ευρώ. Την κυρίαρχη προσφορά, υποβάλλοντας την ιδέα μιας γερμανικής κατοχής (Verfügung) πάνω στην οικονομική ζωή ενός μέλους του ΟΗΕ και μιας περιοχής έξω από το έδαφος των ΗΠΑ, ο Σόιμπλε την χαρακτήρισε αργότερα ως «αστείο». Ο Σόιμπλε δεν δίστασε σε μια συνέντευξη Τύπου να δημοσιοποιήσει την υπερτροφική ταπείνωση μετατρέποντάς την σε ανταλλαγή κρατών που προσφέρονται ως αντάλλαγμα και να εκθέσει βαριά τον υπουργό Οικονομικών Λιου («ο φίλος μου»).

Αργόσυρτα

Μια τελευταία προσπάθεια να πείσει το Βερολίνο ανέλαβε το ΔΝΤ λίγο πριν τη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών, στηρίζοντας τις ανησυχίες του σ' ένα εμπιστευτικό έγγραφο με συγκεκριμένους αριθμούς. Σύμφωνα μ' αυτό, οι προβλέψεις του Eurogroup για την αναμενόμενη οικονομική ανάπτυξη ακόμη κι αν εφαρμοστούν περαιτέρω αυξήσεις στους φόρους και στις αποκρατικοποιήσεις, είναι εντελώς εξωπραγματική. Στη γερμανική και τη γαλλική κυβέρνηση τούς συστάθηκε ακόμη μια φορά να μην τεντώνουν άλλο το σχοινί και να κρατήσουν την Ελλάδα στο ευρώ με κάθε τιμή με ένα μεγάλο κούρεμα χρέους. Αλλά ακόμη και τα διπλωματικά διαβήματα από την πλευρά των ΗΠΑ στη γερμανική πρωτεύουσα, τόσο η καγκελάρια όσο και το υπουργείο Οικονομικών τα πραγματεύτηκε με αναβλητικότητα.

Εφιάλης

Αν η αμερικανική πλευρά μπορούσε να ελπίζει ότι το εμπιστευτικό έγγραφο του ΔΝΤ και τα τηλεφωνήματα της κυβέρνησης των ΗΠΑ λαμβάνονταν υπόψη από τους διαπραγματευτές του Βερολίνου στις Βρυξέλλες, με την υπαγόρευση της ΕΕ το Σαββατοκύριακο φάνηκε ότι όλες οι επιπλήξεις σκορπίστηκαν στον αέρα: Τα CDU/CSU [Χριστιανοδημοκρατική Ένωση Γερμανίας / Χριστιανοκοινωνική Ένωση] και το SPD [Σοσιαλδημοκρατικό Κόμμα Γερμανίας] έπαιξαν με την αποχώρηση της Ελλάδας από την ευρωζώνη μη λαμβάνοντας υπόψη τόσο τις παγκόσμια οικονομικές όσο και τις γεωπολιτικές συνέπειες σε βάρος των ΗΠΑ. Η Αθήνα ταπεινώθηκε, έτσι που θα μπορούσε να υπάρξει όχι μόνο ριζοσπαστικοποίηση της ελληνικής εσωτερικής πολιτικής, αλλά επίσης να υπάρξει κριτική προς την Ευρώπη από την κοινή γνώμη σε πολλές χώρες της ηπείρου. Η μεγάλη κτηνωδία η οποία πιστοποιείται παγκοσμίως στις γερμανικές ενέργειες[7], γνωστοποιεί την αποφασιστικότητα της γερμανικής κυβέρνησης να επιβάλλει το οικονομικό της μοντέλο, στην ανάγκη και με εξαναγκασμό, προκειμένου να εγείρει τον «πυρήνα της Ευρώπης» -ένα εφιάλητη τόσο

των φιλελεύθερων όσο και των συντηρητικών κύκλων στη Γερουσία των ΗΠΑ.

Πρωτοφανές

Στο πλαίσιο αυτό το ΔΝΤ δημοσίευσε χθες (Τετάρτη) τη θέση του –ακριβώς το ίδιο έγγραφο που το ΔΝΤ είχε παραδώσει ήδη την περασμένη βδομάδα τόσο στο Βερολίνο όσο και στο Παρίσι, αναφέρει το BBC[8]. Έτσι το ΔΝΤ διασαφηνίζει δημόσια ότι αποδοκιμάζει όχι εκ των υστέρων την υπαγόρευση της ΕΕ –για αυτό είχε προειδοποιήσει. Παρά τις εκκλήσεις της Ουάσιγκτον το Βερολίνο έκρινε σκόπιμο να επιβάλλει το δόγμα του. Οι συμφωνίες που επιβλήθηκαν στην Αθήνα ερμηνεύονται δημοσίως από το ΔΝΤ ως μη πραγματοποιήσιμες. Περαιτέρω δικές του υποχρεώσεις το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο τις απορρίπτει χωρίς μια πρακτική [σταδιακή] απόσυρση της υπαγόρευσης από τις Βρυξέλλες. Όπως αναφέρεται στις πρώτες αναλύσεις των διεθνών μέσων ενημέρωσης, το γεγονός [αυτό] είναι άνευ προηγουμένου. [Σύμφωνα μ' αυτές τις αναλύσεις] το ΔΝΤ έκανε σαφές ότι «η Γερμανία και οι υπόλοιποι» πρέπει να εγκαταλείψουν την κατηγορηματική τους αντίθεση απέναντι σε μια εκτεταμένη διαγραφή των ελληνικών χρεών.

Απαλλοτρίωση

Ανεξάρτητα από τα διατλαντικά ταρακουνήματα το Βερολίνο επιταχύνει την οικονομική του πολιτική στην ήπειρο, η οποία οδηγεί σε μια Ευρώπη του πυρήνα μ' ένα γερμανικό κέντρο και πολλά «συμπληρωματικά δωμάτια». Εδώ πρόκειται για χώρες οι οποίες καταλαμβάνουν χαμηλές θέσεις στη διασυννοριακή βιομηχανική αλυσίδα συναρμολόγησης / παραγωγής και χρησιμεύουν ως αγοραστές κατά τον εξορθολογισμό των δομών παραγωγής, διοίκησης και κατανάλωσής τους. Για να ελεγχθεί επίσης η οικονομία το Βερολίνο προσφέρει ανιδιοτελή υποστήριξη κατά την αναδιάρθρωση του εκάστοτε τραπεζικού τομέα –έτσι για παράδειγμα [σκέφτονται] για την Ελλάδα, μέσω μιας «αναπτυξιακής τράπεζας» η οποία θα κατευθύνεται από την Γερμανία, την οποία (τράπεζα) το Ομοσπονδιακό Υπουργείο Οικονομικής Συνεργασίας (BMZ) έχει προσφέρει επανειλημμένα[9]. Προϋπόθεση είναι τα αποσπώμενα τώρα με εξαναγκασμό κυριαρχικά δικαιώματα, στα οποία, όχι τελευταία, ανήκει ο ελληνικός έλεγχος πάνω στο χρηματοπιστωτικό σύστημα. Με την υπαγόρευση των Βρυξελλών η γερμανική Ομοσπονδιακή Τράπεζα [Bundesbank] βλέπει ότι ήρθε η στιγμή να αναλάβει τον έλεγχο του συνολικού ελληνικού χρηματοπιστωτικού τομέα. Σύμφωνα με ένα δελτίο Τύπου το κρατικό γερμανικό νομισματοκοπείο απαιτεί ένα άμεσο «επανέλεγχο του ελληνικού χρηματοπιστωτικού τομέα»[10]. [Σύμφωνα μ' αυτό] η Αθήνα θα πρέπει ήδη μέχρι τις 22 Ιουλίου και όχι μέχρι την καθορισθείσα ημερομηνία τον Ιανουάριο του 2016 «να μετατρέψει την ευρωπαϊκή γραμμή διακανονισμού... σε εθνικό δίκαιο». Σύμφωνα με το μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου της Bundesbank, Ντόμπρεχτ, υπάρχουν «αμφιβολίες για την φερεγγυότητα» των τεσσάρων μεγάλων ελληνικών τραπεζών. Η «γραμμή διακανονισμού» που υπαγορεύτηκε από τις Βρυξέλλες για τις πτωχεύσεις, προβλέπει την χρηματική αφαιμάξη των ιδιοκτητών των τραπεζών και των καταθετών –απαλλοτρίωση.

Συνεργοί

Οι συνομιλίες που λαμβάνουν χώρα σήμερα (Πέμπτη) μεταξύ του υπουργού Οικονομικών των ΗΠΑ, Τζέικομπ Λιου και του ομολόγου του Σόιμπλε, παριστάνουν μια νέα προσπάθεια, τον ριζοσπαστικοποιημένο δρόμο προς μια «Ευρώπη του πυρήνα» τουλάχιστον να τον επιβραδύνουν και να αποτρέψουν το Βερολίνο ώστε να αποσύρει εν μέρει τις συμφωνίες των Βρυξελλών. Η εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ δεν είναι σίγουρη εάν οι γερμανικές ενέργειες ενάντια στην Ελλάδα είναι συστηματικής φύσης ή αν μπορούν να μετριαστούν μέσω μιας διατλαντικής αναδιαμόρφωσης με τη σημερινή γερμανική κυβέρνηση. Μια πραγματιστική παραλλαγή, η οποία διοχετεύεται από τους Ρεπουμπλικάνους και τους Δημοκράτες της Γερουσίας των ΗΠΑ προς τον Τύπο, συνιστά την παραίτηση του γερμανού υπουργού Οικονομικών (CDU) καθώς και του γερμανού αντικαγκελαρίου (SPD). Και οι δύο θεωρούνται συνεργοί στην απειλή για αποκλεισμό, ο οποίος στρεφόταν κατά της Ελλάδας, τον οποίο υποστήριξε πλήρως η γερμανική

καγκελαρία.

Πηγή: german-foreign-policy.com/de, 16/07/2015

orizondas.blogspot.gr

Σημειώσεις και Παραπομπές

[1] Greece debt crisis: IMF attacks EU over bailout terms. www.bbc.co.uk 15.07.2015.

[2] IWF fordert Schuldenerlass für Athen. Tagesschau (ARD), 15.07.2015.

[3] Βλ. Das Brüsseler Abkommen. Στο παρόν ιστολόγιο: Η Συμφωνία Των Βρυξελλών. http://orizondas.blogspot.gr/2015/07/blog-post_15.html 15.07.2015

[4] Greece debt crisis: IMF attacks EU over bailout terms. www.bbc.co.uk 15.07.2015.

[5] Jack Lew and Christine Lagarde urge debt relief for Greece. www.ft.com 08.07.2015.

[6] Germany's finance minister proposed swapping Greece for Puerto Rico. Jack Lew wisely turned him down. www.vox.com 09.07.2015.

[7] Βλ. Das Brüsseler Abkommen. Στο παρόν ιστολόγιο: Η Συμφωνία Των Βρυξελλών. http://orizondas.blogspot.gr/2015/07/blog-post_15.html 15.07.2015.

[8] Greece debt crisis: IMF attacks EU over bailout terms. www.bbc.co.uk 15.07.2015.

[9] Βλ. Unter Geiern. <http://german-foreign-policy.com/de/>, 30.03.2015.

[10] Bundesbank für Überprüfung der griechischen Finanzbranche. www.boerse-online.de 15.07.2015.